

Gjenstand for Fortolkning, og at baade Lærde og U lærde kunne komme til meget forskjellige Fortolkninger. Hvad jeg derimod er imod, og hvad jeg tror, at man netop, naar man ønsker Grundloven bevaret, maa være imod, er, at man i almindelige Love, f. Ex. i en Lov som denne, vil tillade at indføre Fortolkninger i authentisk Form, altsaa authentiske Fortolkninger af Grundloven. Dette er Noget, jeg oftere har udtalt mig imod, og det vil jeg ogsaa her tillade mig. Det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag gjennemgaaende næsten i alle sine Paragrapher enten direkte eller indirekte, navnlig i §§ 14 og 15, indeholder saadanne Forsøg paa at bringe visse Fortolkninger af Grundloven, saaledes som de Herrer paa den Side nu synes om dem, ind i Lovgivningen og slaa dem fast som authentiske. Dette, tror jeg, er Noget, man maa være overordentlig varsom med. Jeg frygter for, at naar man med dette Princip for Die gaar nærmere ind paa Lovforslaget, kommer man vistnok til at rydde Afstillet ud deraf, saa at der maaftte ikke bliver særdeles Meget tilbage.

Formanden: Folkethingsmanden for 3die Amts 3die Valgkreds har begjæret Ordet for 3die Gang, men dertil behøves Thingets Samtykke. Hvis Ingen forlanger Afstemning, anser jeg Samtykket for givet (Opbold). Det ærede Medlem har Ordet.

Bagger: Jeg vil blot bede det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) være opmærksom paa, at man har en gammel Sætning, der rigtignok oprindelig er udtalt paa Latin, og som gjaldt i Rom, men som dog vistnok lige saa godt kan udtales paa Dansk og gjælde i Danmark. Den lyder saaledes: Statens Frelse er den øverste Lov. Det ærede Medlem vil vist ikke benegte, at der kan forekomme Tilfælde, hvor selve Statens Eksistens staa paa Spil, hvis der ikke handles og handles strax, f. Ex. i det Tilfælde at en fremmed Magt overfalder Landet paa en Tid, da Rigsdagen ikke er samlet og ikke kan komme sammen. I saadanne Tilfælde antager jeg dog, at det ærede Medlem vil indrømme, at det følger af sig selv, at Regjeringen strax maa handle, sætte Landet i Forsvarsstand og foretage alt videre Fornødent, hvortil behøves mange Penge; men forekommer det nu det ærede Medlem, at det i mindste Maade vilde være stemmende med Principerne for Retfærdighed, hvis dette Ministerium stod paa en åaarlig Fod med et af Thin-

gene, for Exempel Folkethinget, og Flertallet af dette var behersket — det er selvfølgelig kun et Tankeexperiment, som jeg beder om Lov til at fremsætte — af en saadan Animositet mod Ministeriet, at det for enhver Pris vilde det tillids og af den Grund bagefter negtede at anerkjende Afholdelsen af alle disse Udgifter, om, siger jeg, saa Rigsretten skulde være ligefrem nødt til i et saadant Tilfælde blot paa Grund af den Formalisme, som det ærede Medlem tilbeder saa meget, at give Eksekutionskraft til en Dom, som saaledes for Exempel Anklagemagten, Folkethinget, paa Forhaand affagde ved at negte Godkendelsen af de afholdte aldeles nødvendige Udgifter. Jeg tror det ikke stemmende med Retfærdighed. Jeg tror, at der heri ligger det bedste Bevis for Rigtigheden af de Sætninger, jeg her har opstillet. Det, som Rigsretten nemlig kommer til, er rigtig beset kun det, at den kommer til at afgjøre, hvorvidt en saadan Udgift, som er afholdt udenfor Finantsloven, skal erstattes af den, der har foretaget saadan Udgift, eller ikke, og det er Noget, jeg paaftaar, maa afgjøres efter de almindelige Regler for Erstatning. Mod denne Opfattelse indeholder Grundloven ikke det Allermindste, som kan paaberaabes af det ærede Medlem.

Holstein-Ledreborg: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Da det er 3die Gang, at det ærede Medlem ønsker Ordet, vil der hertil behøves Thingets Samtykke; hvis Ingen forlanger Afstemning, anser jeg Samtykket for givet (Opbold). Det ærede Medlem har Ordet.

Holstein-Ledreborg: Det ærede Medlem siger, at der ikke er Noget i Grundloven, der kan paaberaabes for min Opfattelse, uden at han iøvrigt modbeviser, hvad jeg har sagt, nemlig, at Grundloven indeholder den udtrykkelige Erklæring, at det skal staa i Finantsloven, hvilke Penge Ministrene have Lov til at bruge; det er selvfølgelig altsaa ikke noget Argument, der er fremsat. Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremsatte, skal jeg gjerne besvare, og det er meget let. Dersom der var et saa upatriotisk Folkething, at det negtede Ministeriet de fornødne Penge, saa fik Ministeriet virkelig ikke Lov til at røre Pengene. (Stemmer: Ja, men naar de vare brugte!) Ja, saa maatte Ministeriet bag efter ud med Pengene. Det er jo soleklart, at dersom et Folkething negtede Ministeriet Penge,